

Hoop voor iedere dag van je leven

De bloedvloeiende vrouw en het dochttertje van Jairus

Mat. 9:18-26; Markus 5:21-43 en Lukas 8:40-56

- *Wat is je van de preek bijgebleven en is er iets wat je er voor je eigen leven van hebt geleerd?*

In Mat. 4:23 lezen we over Jezus: **“En Jezus trok rond in heel Galilea, gaf onderwijs in hun synagogen en predikte het Evangelie van het Koninkrijk, en Hij genas elke ziekte en elke kwaal onder het volk.”** Jezus deed met recht wonderen. Mijn definitie van een wonder: “Een wonder is een onmiddellijk, waarneembaar en bovennatuurlijk ingrijpen van God in de zichtbare werkelijkheid, zonder wezenlijk gebruik te maken van enig middel.”

- *Wat vind je van deze definitie?*

Lukas verhaalt dat, terwijl Jezus omringd was door een menigte mensen waaronder misschien ook wel Farizeeën en Schriftgeleerden, het volgende gebeurde: **“En zie, er kwam een man, van wie de naam Jairus was. Hij was een leidinggevende in de synagoge. Hij viel aan de voeten van Jezus en smeekte Hem naar zijn huis te komen. Hij had namelijk één kind, een dochter van ongeveer twaalf jaar, en die lag op sterven.”** (Lukas 8:41-42)

Mattheüs beschrijft hem als: **“een leidinggevende, die Hem aanbad”**.

- *Wat moet het voor de leidinggevende Jairus geweest zijn om zó tot Jezus, de zoon van een timmerman, te komen?*

- *Wat leer je uit dit gedeelte over wat aanbidden in de Bijbel is?*

En terwijl ze samen op weg gingen was er een vrouw, die net als Jairus, een groot probleem had (Markus 5:25-34). Ze had al 12 jaar bloedvloeiingen, had haar hele vermogen aan dokters uitgegeven en niets had geholpen. Volgens de Joodse wet (Lev. 15:19) was zij na iedere vloeiing 7 dagen onrein en iedereen die haar aanraakte ook de rest van die dag. Ze leefde dus eigenlijk als een outcast. Zij kwam tot Jezus, raakte Zijn bovenkleed aan en werd terstond genezen.

Jezus merkte wat er gebeurd was en zegt tegen de vrouw: **“Dochter, uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede en wees genezen van uw aandoening”**. Hieronimus, een kerkvader uit het jaar 400 schreef hierover: “haar aanraken van het kleed was de schreeuw van een gelovig hart”. En Jairus beleefde dit alles mee.

- *Wat moet het voor deze vrouw geweest zijn om zó te leven en dan tot Jezus te komen en hem aan te raken en wat zegt je dit over het geloof van deze vrouw?*

Wat zal Jairus bemoedigd zijn geweest. Maar dan dreigt zijn geloof in te storten, want iemand uit zijn huis komt hem vertellen dat zijn dochter al gestorven is. Nu is het te laat en lijkt alles verloren. Maar zegt Jezus tegen Jairus: **“Wees niet bevreesd, geloof alleen.”** (Markus 5:36)

- *Waarom denk je dat Jezus niet eerder is meegegaan of ter plekke, toen Jairus voor Hem neer viel, zijn dochter genezen had zoals Hij dat wel bij de genezing van de zoon van de hoveling deed (Joh. 4:50)?*

Dan gaat Jezus op weg naar het huis van Jairus. Dit was voor Jezus ongetwijfeld een uitgelezen kans om een geweldige indruk te maken op de menigte. Maar we lezen: **“Hij liet niemand toe Hem te volgen dan Petrus, Jakobus en Johannes, de broer van Jakobus”** (Markus 5:37) en na de opwekking van het meisje uit de doden: **“En Hij gebod hun met klem dat niemand dit te weten zou komen”** (Markus 5:43).

- *Waarom zou Jezus dit zo gedaan hebben en wat leer je hieruit over de motivatie van Jezus om wonderen te doen?*

Toen Jezus in het huis van Jairus kwam **“en de fluitspelers en de misbaar makende menigte zag, zei Hij tegen hen: Vertrek, want het meisje is niet gestorven, maar het slaapt. En zij lachten Hem uit”**.

Deze mensen waren, volgens de Joodse gebruiken, ingehuurd om met veel uiterlijk vertoon rouw te bedrijven. Als bewijs dat zij echt rouw hadden bedreven, hadden ze kleine flesjes bij zich waarin ze hun tranen opvingen. Zo werden ze financieel beloond voor hun rouwbedrijven. In Psalm 56:9 staat: **“Mijn omzwervingen hebt u opgetekend, vang mijn tranen op in uw kruik. Staat het niet alles in uw boek?”**.

- *Wat leert dit jou over Gods betrokkenheid bij jouw leven?*

En dan neemt Jezus de ouders en Petrus, Jakobus en Johannes mee naar binnen en wekt het kind op met de eenvoudige woorden **“Kind, sta op”** (Lukas 8:54).

Bedenk eens wat Jezus feitelijk deed met het lichaam van dit meisje. Het was niet een kwestie van even reanimeren of zo, want elke cel in haar lichaam was al lang afgestorven. Nee, net zoals bij Lazarus (Joh. 11) en de jongeling te Naïn (Lukas 7) zien we hoe de Schepper van hemel en aarde (Mat. 28:18) een compleet nieuwe mens schiep die er net zo uit zag als toen ze nog leefde.

Ook wij zullen eens uit de dood worden opgewekt, maar niet met een aards vergankelijk lichaam, maar met een verheerlijkt lichaam. Paulus schrijft hierover aan de gelovigen te Korinthe (1 Kor. 15) en bemoedigt hen vanuit dat perspectief met deze woorden: **“Daarom, mijn geliefde broeders, wees standvastig, onwankelbaar, altijd overvloedig in het werk van de Heere, in de wetenschap dat uw inspanning niet tevergeefs is in de Heere”** (1 Kor. 15:58).

- *Welke hoop, moed en troost put jij uit deze geschiedenissen van deze twee wanhopige mensen en uit deze oproep van Paulus voor jouw leven én voor het leven van de mensen om jou heen?*